

Addunt & hoc hieroglyphicū inueniri, vt si sacerdotes ijdē Ægyptij pō-
sin exoticam significare vellent (nā de sua sanctius sentiebant) polypi ca-
put figurarent, quod quidem esculentis appositum suauissimi saporis, ganeæq;
iucundissimum esse p̄hibetur, cæterum horrenda prodigiosaq; somnia parere
deprehensum est. Quocirca si quis futura de insomnijs cōsulturus esset, ab esu
Polypi abstinere p̄monebatur, perinde ac etiā ne fabas ederet. P̄rsmilē autē
huic esse poētīcē dicitabāt, quæ fabulas amatoriasq; illecebras sectaretur, ipso
quidē dicēdi lepore delectabiles, sed bonis morib. & honestiori disciplinæ mā-
ximē perniciosas: cuiusmodi genus meretriculas appellauit Plato, & ab incul-
pabili ciuitate sua iussit exulāre. Nolim tamen in hoc albo diuinā illā poni, quæ
sanctiorib. est moribus accōmodata, quā nō nihil habere diuinitatis nō inficiat
Aristoteles, q̄ cœlitus afflari cōfirmat Plato, quæ apud omnes gentes nationes-
que omnes ī summo semper cultu habita, ipso etiā sanctitatis nomine celebrat.

DISCESSIO SVBITA.

Agyptij ad hæc, si quem ita pertinaci animo amātem, vt amata relinquere
minimē posse videatur, subito tamē euentu aliquo abalienatum significa-
re si vellent, Polypum & pulicariam herbam adpingebant. Polypi enim ita escis
adhærescunt, vt auelli inde non possint, & quacūq; rem apprehenderint, tam
firmiter tenent, vt adglutinati videantur: quod ab Homero sumptum Ouidius
ita luculentet exp̄psit, Metamorph. quarto:

*Vtq̄ sub aquoribus dep̄nsū polypus hostem
Continet, ex omni demissis parte flagellis.*

Eos enim potius detrunces, quā possis vllō conatu petris, aut quicquid appre-
hēderint, auellere: & vt Nazianzenus ait, si quis eū de cubilib⁹ trahere per vim
velit, aut è petris aliquid euellet, aut certè è carne ipsius petris affixū aliquid re-
linquat. Admota tamen cunila herba resilire protin⁹ dicūtur, q̄ odorē eius fer-
re nō possint. Quæ verò sit cunila siue pulicaria, quamq; varijs nominib. ab au-
toribus appelletur, suo cōmentario inter sagminea significata differuimus. Aiūt
& aquā dulcē superinfusam eadem pollere vi, quod natura ipsa Polypus dulcia
omnia auerfetur, & omni gaudeat amaritudine, eaq; de causa nō inueniri Poly-
pos in Ponto, quia mare id multis aquarum dulcium corruijs supra aliorū ma-
rium saporem dulcescere quodammodo videatur. Alij mare id à Polypo vitari
putant, quia sit animal ob imbecillitatem suam frigoris impatiens: mare verò il-
lud ad Boreā quippe vergens, asiduis penē frigoribus obnoxiiū esse, manifestū.

AMORIS FIRMITAS.

VT verò demum ad eam Veneris statuā deueniamus, quæ causa fuit vt tam
multa super Delphino & Polypo conquireremus, superfluum quidem est
super Delphino dubitare, cur Cupidini adijciatur, cū amoris in eo signa tot de-
prehenderimus. Quod autē pertinet ad Polypū, erant qui amoris firmitatē ex
Polypo ita delphini morsu detento intelligendū contenderent, i quod ex ipsa
sefe applicandi pertinacia, qua insignis est Polypus, conijciebant. Ego verò tris
argumenti huius interpretationes excogitauī. Vel enim pauorem & ignauiam,
quæ vitia Theophrastus in Polypo p̄cipua deprehendit, deuorāda esse ama-
tori homini dicendum, Delphini in eorum locum promptitudine atq; agilitate
adsumpta: quandoquidē, vt ait Ouidius, Ingenij est experientis amor: atque vbi
multa in hanc sententiam disputauit, concludit demum, vt